

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1C/423/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812210485
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2013:8812210485.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudcom JUDr. Erikom Uhlárom, v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35807598, Pribinova 25, Bratislava, právne zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej Slovenskej republike, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd v celom rozsahu z a m i e t a žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy uplatnené z dôvodu nerozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou v zákonom stanovenej lehote o žiadostiach o udelenie poverení na vykonanie exekúcie vo veciach vedených menovaným súdom pod spisovými značkami 7Er/389/2009, 3Er/578/2009, 12Er/369/2010, 7Er/12/2010, 3Er/12/2010, 8Er/417/2010, 3Er/146/2009, 3Er/728/2009, 7Er/276/2009, 8Er/337/2009, 10Er/574/2009 a 8Er/475/2009.

II. Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobami, doručenými pôvodne Okresnému súdu Vranov nad Topľou dňa 27.9.2012, domáhal voči žalovanej: náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/387/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/389/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/390/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/391/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/392/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 605,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/393/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 495,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/394/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/395/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur

-X- XC/XXX/XXXX

(pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/396/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/397/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 495,- eur (pôvodná

sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/398/2012), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/399/2012), a to z dôvodu, že OS Vranov nad Topľou ako exekučný súd rozhodol v jednotlivých ním vedených exekučných konaniach, špecifikovaných v jednotlivých žalobách, o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby.

OS Vranov nad Topľou jednotlivé veci vedené ním pod vyššie uvedenými spisovými značkami uznesením č.k. 4C/387/2012 - 7 zo dňa 8.10.2012 spojil na spoločné konanie, ktoré sa malo ďalej viesť pod sp. zn. 4C/387/2012. Následne uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 10NcC/31/2012 - 12 zo dňa 22.10.2012 boli sudcovia OS Vranov nad Topľou vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci 4C/387/2012 a uvedená vec bola prikázaná Okresnému súdu Stará Ľubovňa.

V jednotlivých samostatne podaných žalobách žalobca uviedol, pre akú konkrétnu pohľadávku navrhol vykonať exekúciu (tu treba pre úplnosť spomenúť, že pri špecifikácii exekučného konania uvádzal v textoch žalôb nesprávne dátumy narodenia toho-ktorého povinného, podaním dátovaným dňom 11.12.2012, ktoré pripojil k podaniam doručeným tunajšiemu súdu 6.2.2013, však upresnil, že správne dátumy narodenia povinných sú tie, ktoré sú uvedené v petite tej-ktorej pôvodne samostatne podanej žaloby). Ďalej poukazoval v každej žalobe na to, že navrhol písomným podaním spísaným postupom podľa § 38 a nasl. Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.) zvolenému súdному exekútorovi vykonať exekúciu, súdny exekútor predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Vranov nad Topľou a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie prijal na ďalšie konanie čím došlo k založeniu jeho povinnosti zaoberať sa nimi a rozhodnúť o nich v rámci priznanej právomoci a v zákonom ustanovenej lehote. Poukazoval na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku - jednak v účinné v čase od 1.6.2011 a jednak účinné v čase od 1.6.2010 do 31.5.2011, pričom rozoberal rozdiel medzi pojmi rozhodcovská komisia a rozhodcovský súd so súčasným poukazom na to, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi s tým, že povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takej žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií, pričom zvýraznil, že exekučnými titulmi v príslušných exekučných konaniach, ktorých sa týkali podané žaloby, boli rozsudky rozhodcovského súdu. Poukázal na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinné od 1.2.2002 do 31.5.2010 s tým, že v exekučnom konaní vedenom podľa týchto pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal podľa žalobcu zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tej-ktorej žiadosti. Poukazoval v žalobách na to, že exekučný súd napriek tomu, že tá-ktorá vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu rozhodol v jednotlivých dotknutých prípadoch o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonom stanovenej doby, pričom podľa žalobcu

-X- XC/XXX/XXXX

v žiadnom z dotknutých prípadov neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými priesťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Postupy exekučného súdu žalobca hodnotí ako nesprávne a v rozpore so zákonom (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), podľa žalobcu nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedliteľná lebo počas špecifikovaných období nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca (ako poškodený) v dotknutých veciach počas súdneho konania nachádzal. Žalobca sa podľa jeho tvrdení v jednotlivých samostatne podaných žalobách dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

V každej z pôvodne podaných žalôb majetkovú škodu, ktorej náhradu žalobca požadoval, žalobca vyčíslil vo výške po 125,- eur, pričom podľa neho táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov

spojených s činnosťou žalobcu vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nich, pričom žalobca podľa svojich tvrdení v každom jednotlivom prípade v príslušnom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu po 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konaní na exekučnom súde sumu po 15,- eur. Súčasne poznamenal, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčísliť iba s nepomernými ťažkosťami.

Vo vzťahu k uplatneným náhradám nemajetkovej ujmy v peniazoch žalobca v podaných žalobách poukazoval na to, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (čl. 48 ods. 2 Ústavy SR) a práva na prejednanie veci v primeranom čase (čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd) nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného (exekučného) súdu je podľa žalobcu dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Podľa žalobcu márnym plynutím času (v jednotlivých prípadoch) boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávok a taktiež podľa žalobcu došlo k vyvolaniu rizika zániku povinného, rizika zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolvenčnej povinného. Žalobca uvádzal, že náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov (definovaných zákonom stanovenou lehotou danou k rozhodnutiu) a základných práv; uviedol, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; uviedol, že úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti

-X- XC/XXX/XXXX

s vymáhanými pohľadávkami a ich príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov; uviedol, že nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Poukazoval na to, že do obsahu práva na súdnu ochranu patrí právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy; súčasne má každý právo na to aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy; uviedol, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava. Uviedol, že všeobecný súd pri realizácii základného práva na súdnu ochranu je povinný aplikovať ústavnú požiadavku jednoduchého práva, že každý má právo na rozhodnutie podľa relevantnej právnej normy. Uviedol tiež, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. S poukazom na v jednotlivých žalobách uvedené rozhodnutia Ústavného súdu SR týkajúce sa priznania finančného zadosťučinenia za zbytočné prieťahy vypočítal jednotlivé požadované náhrady nemajetkovej ujmy alikvotným pomerom sumy 55,- eur za každý mesiac omeškania činnosti exekučného súdu s poukazom na ním uvádzanú dĺžku doby bezdôvodnej nečinnosti exekučného súdu v tom-ktorom prípade. Poukázal tiež v žalobách na to, že postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, žalovaná však do podania žaloby na žiadosti pozitívne nereagovala.

Žalovaná s podanými žalobami nesúhlasila, podaním doručeným súdu 17.10.2013 navrhla žaloby v celom rozsahu zamietnuť, žalobcovi náhradu trov konania nepriznať a uplatnila nárok na náhradu rov konania. Poukazovala na zmatečnosť podaní žalobcu, na to, že nie je jasný titul nároku na náhradu škody vzhľadom na uplatňovanie nárokov žalobcom z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov a na druhej strane z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej dobe. Poukazovala na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody jej boli doručené 23.4.2012 - žaloby boli podané „28.9.2012“ (pozn. správne 27.9.2012) - teda skôr ako po uplynutí zákonnej 6-mesačnej lehoty a teda predčasne, poukazovala na nečinnosť žalobcu vo vzťahu k predbežnému prerokovaniu nárokov na náhradu škody a neposkytnutie súčinnosti z jeho strany; poukazovala na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok - najmä v prípadoch podľa § 45 ods. 1 písm. c/ zákona č. 244/2002 Z.z.; vo vzťahu k namietaným prietahom v konaní poukazovala na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, a že existenciu prietahov v konaní nepovažuje za preukázanú; vzniesla námietku premlčania vo vzťahu ku každému uplatnenému nároku pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t.j. tri roky pred tým, ako jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody); namietala vyčíslenie škody, poukázala na to, že požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a účelové a že skutočnú škodu treba dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok - v opačnom prípade je preskúmanie predmetného nároku znemožnené; poukázala na to, že žalobca nepreukázal jednak vznik ani výšku škody; poukázala na nepreukázanie vzniku nemajetkovej ujmy, ako

-X- XC/XXX/XXXX

ani toho, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch; poukazovala na negatívne vnímanie žalobcu a jeho praktík verejnosťou a uviedla, že považuje za konanie v rozpore s dobrými mravmi pokiaľ žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže táto mu mala vzniknúť práve pri jeho spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite; uviedla, že je potrebné preukázať aj príčinnú súvislosť medzi vznikom škody či nemajetkovej ujmy a nesprávnym úradným postupom či nezákonným rozhodnutím, pričom nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na pojednávanie nariadené na deň 17.10.2013 sa žalovaná nedostavila, žalobca a jeho právny zástupca sa naň taktiež nedostavili. Súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu žalobcu, k čomu je potrebné uviesť, že právnym zástupcom žalobcu elektronickou poštou (bez zaručeného elektronického podpisu) dňa 16.10.2013 o 20.37 hod. doručené ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania súd už vzhľadom na čas jeho doručenia nepovažoval za včasné ani za riadne ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania nepovažoval za dôvodnú a v nej uvádzané dôvody na odročenie pojednávania za dôležité ako má na mysli ustanovenie § 119 O.s.p. (predvolanie na pojednávanie v tejto veci bolo žalobcovi a jeho právneho zástupcu doručené 24.7.2013, ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania neobsahuje deň kedy sa právny zástupca žalobcu, resp. samotný žalobca, dozvedel o dôvode, pre ktorý žiadal odročiť pojednávanie, neboli k nemu pripojené žiadne doklady preukazujúce skutočnosti v ňom uvádzané, k uvedenému podaniu neboli pripojené žiadne doklady o tom, že by na pojednávanie uvádzané v danom podaní bol žalobca a jeho právny zástupca predvolaný skôr než na pojednávanie v tejto právnej veci; okrem toho ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania nebolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom, teda podľa súdu aby súd vôbec na také podanie v deň nariadeného pojednávania mohol prihliadať muselo by byť doplnené predložením jeho písomného originálu najneskôr do začatia príslušného pojednávania /vzhľadom na čas pojednávania, ku ktorému sa malo vzťahovať/, a to napriek inak trojdňovej lehote - § 42 ods. 1 O.s.p.).

Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu žaloby (vec pôvodne vedená na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4C/387/2012), podania žalobcu učiného prostredníctvom jeho právneho zástupcu a doručeného súdu 6.2.2013 a k nemu pripojeného podania žalobcu učiného prostredníctvom jeho právneho zástupcu zo dňa 11.12.2012, podania žalobcu učiného prostredníctvom jeho právneho zástupcu a doručeného súdu 9.8.2013, celého obsahu spisov vedených pôvodne na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4C/389/2012, 4C/390/2012, 4C/391/2012, 4C/392/2012, 4C/393/2012, 4C/394/2012,

4C/395/2012, 4C/396/2012, 4C/397/2012, 4C/398/2012 a 4C/399/2012; celého obsahu pripojených spisov OS Vranov nad Topľou sp. zn. 7Er/389/2009, 3Er/578/2009, 12Er/369/2010, 7Er/12/2010, 3Er/12/2010, 8Er/417/2010, 3Er/146/2009, 3Er/728/2009, 7Er/276/2009, 8Er/337/2009, 10Er/574/2009 a 8Er/475/2009; obsahu vyjadrenia žalovanej k v tejto veci spojeným žalobným návrhom a k nemu pripojených príloh, ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Žalobca sa domáha voči žalovanej, z dôvodu, že OS Vranov nad Topľou ako exekučný súd rozhodol v jednotlivých ním vedených exekučných konaniach, špecifikovaných v jednotlivých žalobách, o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby : náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/387/2012,

-X- XC/XXX/XXXX

príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/389/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/389/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/578/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 440,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/390/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 12Er/369/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/391/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/12/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 275,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/392/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/12/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 605,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/393/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/417/2010), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 495,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/394/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/146/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/395/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 3Er/728/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 385,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/396/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 7Er/276/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/397/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/337/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 495,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/398/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 10Er/574/2009), náhrady majetkovej škody vo výške 125,- eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 330,- eur (pôvodná sp. zn. OS Vranov nad Topľou 4C/399/2012, príslušné exekučné konanie vedené na OS Vranov nad Topľou pod sp. zn. 8Er/475/2009).

V konaniach OS Vranov nad Topľou:

-sp. zn. 7Er/389/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 10.8.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 25.9.2009, exekučný súd výzvou z 29.9.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne 15.1.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie a až dňa 10.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým podaním doručeným súdu 18.11.2009 žiadal žalobca informáciu o stave konania (exekučný súd odpovedal s uvedením svojej sp. zn. 4.2.2010);

-sp. zn. 3Er578/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 19.10.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 4.11.2009, exekučný súd výzvou

zo 4.11.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 28.1.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba

-X- XC/XXX/XXXX

z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 23.2.2010, dňa 5.3.2010 exekučný súd udelil v zostávajúcej časti poverenie na vykonanie exekúcie, až dňa 10.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal;

-sp. zn. 12Er/369/2010: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 8.3.2010, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 29.4.2010 a v ten deň súd v celom rozsahu podanej žiadosti udelil poverenie na vykonanie exekúcie;

-sp. zn. 7Er/12/2010: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 17.12.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 11.1.2010, exekučný súd výzvou z 1.2.2010 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 18.3.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 9.4.2010, dňa 14.4.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, až dňa 6.4.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal;

-sp. zn. 3Er/12/2010: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 17.12.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 11.1.2010, exekučný súd výzvou z 1.2.2010 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 5.3.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 7.4.2010, dňa 12.4.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, až po čiastočnom zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal;

-sp. zn. 8Er/417/2010: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 17.3.2010, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 10.5.2010, exekučný súd výzvou z 18.5.2010 žiadal žalobcu ako oprávneného na oznámenie na základe čoho uplatňoval 0,25 % denný zmenkový úrok - oprávnený doručil odpoveď 30.6.2010, 15.12.2010 súd udelil súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie v celom rozsahu podanej žiadosti; medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal;

-sp. zn. 3Er/146/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 29.5.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 15.6.2009, exekučný súd výzvou zo 17.6.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 23.11.2009 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 28.1.2010, dňa 3.2.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, až po čiastočnom zamietnutí žiadosti, 17.2.2010, rozhodcovský súd doručil iba kópiu

-X- XC/XXX/XXXX

zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál, medzitým žalobca podaním doručeným súdu 28.9.2009 žiadal informáciu o stave konania;

-sp. zn. 3Er/728/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 28.11.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 28.12.2009, exekučný súd výzvou z 30.12.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel a až dňa 10.2.2010 predložil zo svojho spisu iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule, následne uznesením z 22.2.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 16.3.2010, dňa 19.3.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal;

-sp. zn. 7Er/276/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 2.7.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 6.8.2009, exekučný súd výzvou z 10.8.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením zo 4.11.2009 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 12.12.2009, dňa 11.1.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, medzitým žalobca podaním doručeným súdu 18.11.2009 žiadal informáciu o stave konania, až 17.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál;

-sp. zn. 8Er/337/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 23.7.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 27.8.2009, exekučný súd výzvou z 28.8.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 20.11.2009 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 17.12.2009, dňa 28.12.2009 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, medzitým žalobca podaním doručeným súdu 18.11.2009 žiadal informáciu o stave konania, až 17.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál;

-sp. zn. 10Er/574/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 15.10.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená 4.11.2009, exekučný súd výzvou zo 6.11.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 12.1.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 2.3.2010, dňa 5.3.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, medzitým sa žalobca o stav konania nijako nezaujímal; až 10.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál;

-sp. zn. 8Er/475/2009: zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie bola spísaná pred súdnym exekútorom 7.9.2009, exekučným titulom bol rozsudok rozhodcovského súdu, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená

-X- XC/XXX/XXXX

14.10.2009, exekučný súd výzvou zo 12.11.2009 žiadal o zapožičanie spisového materiálu rozhodcovského súdu, ktorý výzve v lehote nevyhovel, následne uznesením z 21.1.2010 exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vychádzajúc iba z exekučného titulu čiastočne zamietol - uznesenie právoplatné 18.2.2010, dňa 2.3.2010 exekučný súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie v zostávajúcom rozsahu podanej žiadosti, medzitým žalobca elektronickou poštou 25.1.2010

doručeným podaním žiadal informáciu o stave konania; až 10.2.2010 rozhodcovský súd doručil iba kópiu zmluvy o úvere uvádzanej v exekučnom titule - teda nie požadovaný celý spisový materiál.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a/ nezákonným rozhodnutím, b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d/ nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.1.2013), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením

-XX- XC/XXX/XXXX

osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného

orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

Podľa § 17 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1, ods. 2, ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žalôb), právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8.

Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

Podľa § 44 ods. 1, ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase podania jednotlivých žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo vyššie uvedených exekučných konaniach vedených OS Vranov nad Topľou), exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so

-XX- XC/XXX/XXXX

zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 45 ods. 1, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2009), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Podľa § 45 ods. 1, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.7.2009), súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,

b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo

c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že v danej veci ani jedna zo žalôb, ktoré boli v tomto konaní spojené na spoločné konanie, nie je dôvodná a všetky žaloby, z nižšie uvedených dôvodov zamietol.

V prvom rade súd poukazuje na to, že v danom konaní žalobca nijako nepreukázal samotnú žalovateľnosť toho-ktorého nároku - v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal splnenie postupu podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. pred podaním tej-ktorej konkrétnej žaloby a splnenie podmienok v čase podávania žalôb pre podanie tej-ktorej žaloby v zmysle vyššie cit. § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., teda že v čase podania jednotlivých žalôb bol už v zmysle zákona oprávnený uplatniť príslušné nároky na súde. Dôkazy o týchto skutočnostiach (najmä potvrdenie o prijatí tej-ktorej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v súvislosti s tým-ktorým príslušným exekučným konaním) pritom žalobca bol povinný predložiť k jednotlivým žalobám (§ 79 ods. 2 O.s.p.), nakoľko zo žiadnej dotknutej žaloby nevyplýva žiadna skutočnosť, pre ktorú by ich predložiť nemohol. V jednotlivých žalobách bolo žalobcom zhodne uvedené, že potvrdenie o prijatí žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody má byť založené v spise OS Vranov nad Topľou, ktorý spis žalobca špecifikoval tak, že v príslušnom konaní ako žalobca vystupuje spoločnosť POHOTOVOSTĽ, s.r.o. a žalovanou je Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR a predmetom konania je

-XX- XC/XXX/XXXX

náhrada škody a nemajetkovej ujmy zapríčinennej nesprávnym úradným postupom (rozhodovanie o žiadosti o vydanie poverenia) pri výkone exekúcie pre pohľadávku žalobcu voči povinnej Z. U., nar. X.X.XXXX, sp. zn. súdneho exekútora EX10676/2009 - toto však nie je preukázaním vyššie uvedených skutočností a tiež tu vyvstáva otázka prečo by mal žalobca pripojiť príslušné potvrdenia týkajúce sa žalôb prejednávaných v tejto veci k žalobe o úplne inej veci a nepripojil ich priamo k žalobám, o ktorých rozhodoval súd v tomto konaní a ktorých sa mali týkať. Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal ani splnenie zákonných podmienok pre samotné podanie týchto žalôb (samotnú žalovateľnosť jednotlivých nárokov na súde) a toto nie je možné vyvodiť ani z vyjadrenia žalovanej podaného v tomto konaní, nakoľko táto iba vo všeobecnosti konštatuje, že 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bez toho, aby explicitne potvrdila že išlo o žiadosti týkajúce sa nárokov uplatňovaných práve v tomto konaní tunajšieho súdu - teda ani z tohto nemal súd preukázané, že v konkrétnych prípadoch

týkajúcich sa uplatnených nárokov v tomto konaní došlo pred podaním tej-ktorej žaloby skutočne k predbežnému prerokovaniu nárokov podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.. Dôkazné bremeno ohľadne splnenia zákonných podmienok podľa vyššie citovaných ustanovení § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. vo vzťahu k preukázaniu samotnej možnosti a oprávnenia podať súdu jednotlivé žaloby, ktoré boli prejednávané v tomto konaní, je pritom podľa súdu výlučne na žalobcovi.

Treba zvýrazniť skutočnosť, že žalobca bol v tomto konaní riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (jednak v uznesení č.k. 1C/423/2012-20 zo dňa 22.7.2013, jednak bolo poučenie podľa uvedeného § 120 ods. 4 dané aj na pojednávaní 17.10.2013, ktorého sa žalobca ani jeho právny zástupca bezdôvodne nezúčastnili).

Žalobca však v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade nepreukázal, že mu postupom OS Vranov nad Topľou v príslušných exekučných konaniach skutočne vznikla majetková škoda a v akej konkrétnej výške, pričom iba podľa jeho ničím nepreukázaných tvrdení táto predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou žalobcu vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, pričom žalobca podľa svojich tvrdení v každom jednotlivom prípade v uvedenom období vynaložil na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému sumu po 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu po 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu a na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu po 15,- eur. Žalobca však v žiadnom jednotlivom prípade v tomto konaní nepreukázal skutočné vykonanie akéhokoľvek z vyššie uvedených úkonov, až na pár žiadostí o podanie informácie o stave konania, ktoré mal súd preukázané v niekoľkých vyššie uvedených exekučných konaniach, kde však žalobca v tomto konaní nepreukázal skutočnú výšku nákladov s nimi spojených, a už vôbec nie výšku ním uvádzaných nákladov, ktoré mali byť s týmito úkonmi spojené, a ktoré by bolo prípadne možné považovať za žalobcovi vzniknutú škodu. Zaujímavé je tiež to, že žalobcovi mala v každom jednotlivom prípade vzniknúť majetková škoda v rovnakej výške (nielen celkovej, ale aj čo sa týka jednotlivých ním proklamovaných „zložiek“ tejto škody) a to bez ohľadu na rôznu dĺžku ním uvádzanej nečinnosti exekučného súdu v jednotlivých exekučných konaniach. V danom konaní teda

-XX- XC/XXX/XXXX

žalobca iba tvrdil, že mu majetková škoda vznikla, avšak jej skutočný vznik a skutočnú výšku v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka žalôb, ktoré boli týmto rozsudkom zamietnuté) nijako relevantne nepreukázal. K tomu treba poznamenať, že žalobca nijako nepreukázal, že by mu ním uvádzané škody mali v celom rozsahu vzniknúť výlučne v dôsledku postupu exekučného súdu (tu treba zvýrazniť, že samotný súdny exekútor, ktorého si žalobca zvolil,

nepodal exekučnému súdu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom určenej lehote /snáď len v konaniach 3Er/578/2009 a 3Er/146/2009 uvedené skoro stihol/ a súdu neboli predložené žiadne doklady ani o tom kedy presne mala škoda, resp. tá-ktorá jej časť žalobcovi vzniknúť a teda či prípadne nebola spôsobená práve postupom žalobcom zvoleného súdneho exekútora). Zároveň samotné tvrdenie žalobcu o paušalizácii reálnych vecných nákladov preukazuje, že v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade nebola žalovaná skutočná škoda (viď k tomu vyššie citované ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z.). Treba pre úplnosť zvýrazniť, že absolútne neopodstatnená bola žaloba v súvislosti s postupom exekučného súdu vo veci 12Er/369/2010. kedy súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie už v deň doručenia žiadosti súdneho exekútora o jeho udelenie (tu opätovne treba poukázať na to, že návrh na začatie exekúcie bol do zápisnice exekútora spísaný 8.3.2010, exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia súdu až 29.4.2010).

Žalobca taktiež v konaní nijako nepreukázal, že by mu v súvislosti s jednotlivými prípadmi rozhodovania OS Vranov nad Topľou vo vyššie uvedených exekučných veciach vznikla nejaká nemajetková ujma. V príslušných exekučných konaniach bolo už od ich začiatku, vzhľadom na to, že išlo o exekučné konania proti fyzickým osobám, vždy dané riziko jednak „zániku“ povinného (tu mal žalobca

pravdepodobne na myslí úmrtie), i riziko straty kontaktu s povinným, ako aj riziko insolvenčie toho-ktorého povinného - tieto riziká nemožno spájať s dĺžkou doby od podania tej-ktorej žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do udelenia príslušného poverenia. Nemožno sa tiež stotožniť s tvrdeniami žalobcu, že neexistencia akéhokoľvek vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti - akékoľvek pocity si u žalobcu ako právnickej osoby nie je možné ani len predstaviť a o skutočnom vzniku pocitov frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti u členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, ich intenzite, spôsobe akým sa prejavovali u jednotlivých členov riadiacich orgánov žalujúcej spoločnosti, aké na nich prípadne zanechali následky a pod., neboli súdu zo strany žalobcu predložené žiadne dôkazy (okrem toho žalobca v žalobách tvrdí, že poškodeným je on a domáha sa náhrady škody či nemajetkovej ujmy sám žalobca, preto pocity členov jeho

riadiacich orgánov sú podľa názoru súdu irelevantné pre prípadnú náhradu žalovaných nárokov žalobcovi). Žalobca taktiež nijako nepreukázal, že „časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu“ bolo úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné a tunajší súd, ako je už uvedené vyššie, nie je kompetentný posudzovať žalobcom uvádzanú otázku zbytočných prietáhov v tomto konaní v smere hodnotenia postupu exekučného súdu ako nesprávneho, a tiež žalobca nijako nepreukázal, že by vyššie uvedené skutočne spôsobilo v súvislosti s tou-ktorou vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu (už vôbec nie akých konkrétnych) ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov a vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj jeho majiteľov - aj tu ide teda iba

-XX- XC/XXX/XXXX

o ničím nepreukázané a za takého stavu len prosté tvrdenia žalobcu nepodložené žiadnymi dôkazmi, a to rovnako aj čo sa týka tvrdení žalobcu o tom, že nezákonným zásahom (treba opäť poukázať na to, že nezákonné zásahy exekučného súdu neboli v tomto konaní nijak preukázané) vyvolaná situácia ovplyvnila jeho ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať (z pohľadu súdu je nemožné aby dĺžka doby rozhodovania exekučného súdu v tom-ktorom exekučnom konaní o návrhu žalobcu v exekučnom konaní na zmenu exekútora mala za následok zánik už vytvorených podnikateľských plánov žalobcu, zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu a vyvolala stratu zisku z „realizovaného obchodu“). Žalobca teda v žiadnom jednotlivom prípade nepreukázal nielen skutočný vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, ale zároveň ani nijako obsahovo nešpecifikoval ani jeden z faktorov, na ktoré treba prihliadať pri prípadnom určovaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa vyššie citovaného § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom už zo znenia tohto ustanovenia zároveň jednoznačne vyplýva aj samotná nemožnosť odvodzovania výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. s poukazom na výšky Ústavným súdom SR v iných veciach priznávaných primeraných zadost'učinení pri konaní ústavného súdu podľa tretej hlavy, druhej časti, šiesteho oddielu zákona č. 36/1993 Z.z., ako požadoval v podaných žalobách žalobca s poukazom na v jednotlivých žalobách uvedené nálezy Ústavného súdu SR.

Žalobca v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal nielen vznik majetkovej škody, ako ani vznik nemajetkovej ujmy na jeho strane, nepreukázal ani len to, že zo strany exekučného súdu v príslušných exekučných konaniach išlo o nesprávny úradný postup spočívajúci v žalobcom uvádzaných zbytočných prietáhoch, nepreukázal taktiež ani príčinnú súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a prípadne žalobcovi vzniknutou či už majetkovou škodou alebo nemajetkovou ujmov, teda nepreukázal v tomto konaní ani jednu z podmienok zakladajúcich v dotknutých prípadoch zodpovednosť žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za konanie OS Vranov nad Topľou ako exekučného súdu.

Pre úplnosť treba poukázať na to, že exekučný súd ani objektívne nemohol dodržať 15-dňovú lehotu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko z vyššie citovaných ustanovení § 45

zákona č. 244/2002 Z.z. bol povinný v každom jednotlivom prípade skúmať predložený exekučný titul, resp. jeho zákonnosť - osobitne v zmysle § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., keďže v každom prípade bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Exekučný súd konal správne ak vyžiadaval od rozhodcovského súdu za tým účelom jeho spisové materiály, pričom z oboznámených exekučných spisov je zrejmé, že práve rozhodcovský súd nereagoval v určených lehotách na výzvy exekučného súdu (z pohľadu tunajšieho súdu však možno vyjadriť iba poľutovanie nad tým, že exekučný súd preskúmanie exekučných titulov „nedotiahol do konca“ nakoľko žiadosti o udelenie poverenia pozamietal iba čiastočne bez predložených spisov rozhodcovského súdu - teda bez toho, aby nároky priznané rozhodcovskými rozsudkami úplne posúdil vo vzťahu platnosti či prijateľnosti príslušných zmluvných dojednaní, z ktorých boli v rozhodcovských konaniach uplatňované nároky žalobcom, následne mu boli doručené iba príslušné zmluvy o úvere, z ktorých obsahu už v kontexte k jednotlivým exekučným titulom vyplýva viacero nárokov obsiahnutých v dotknutých exekučných tituloch, ohľadne ktorých už len pre ich rozpor s dobrými mravmi či rozpor so zásadami poctivého obchodného styku /ako užšou kategóriou dobrých mravov/ by bolo možné podľa tunajšieho súdu jednotlivé žiadosti o udelenie poverenia vo vyššie uvedených exekučných konaniach pozamietat' ak nie v celom, tak vo

-XX- XC/XXX/XXXX

väčšom rozsahu ako učinil exekučný súd - táto situácia v konečnom dôsledku je de facto z pohľadu tunajšieho súdu v prospech samotného žalobcu).

Čo sa týka žalobcom namietaných zbytočných prietahov vo vyššie uvedených exekučných konaniach, tunajší súd nemôže relevantne posudzovať a neprináleží mu už vôbec rozhodnúť o tom, či v uvedených exekučných konaniach v dôsledku doby, po uplynutí ktorej bolo v tom-ktorom exekučnom konaní udelené poverenie na vykonanie exekúcie, bolo alebo nebolo porušené právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, pričom práve s poukazom na zbytočné prietahy žalobca vyvodzuje záver o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu v daných konaniach. Túto otázku je kompetentný preskúmať iba ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúmava vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' vecí, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Príslušné súdne konania v tomto smere nie je kompetentný preskúmať tunajší súd v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda exekučného súdu na podklade sťažnosti na prietahy, žalobca však ani o takýchto sťažnostiach vo vzťahu k vyššie uvedeným konaniam a výsledku ich vybavenia nepredložil tunajšiemu súdu žiadne dôkazy) - o konštatovaní zbytočných prietahov uvedenými orgánmi však žalobca súdu nepredložil žiadne dôkazy. Opačný výklad by pritom znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Zároveň, pokiaľ by tunajší súd v konaní o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov a od tohto odvodzovať nesprávny úradný postup, malo by to za následok absurdný záver smerujúci aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, lebo vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. sú v prvom stupni zásadne okresné sudy, avšak sudy, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, môžu byť aj sudy vyššieho stupňa čo iba potvrdzuje to, že konštatovať existenciu zbytočných prietahov v súdnom konaní je oprávnený jedine Ústavný súd SR (správnosť týchto záverov pritom potvrdzuje aj obsah v súčasnosti účinného /konkrétne od 1.1.2013/ ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktorý dané skutočnosti už výslovne upravuje).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené dôvody súd žaloby o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktoré boli spojené na spoločné konanie v tejto veci a boli podané z dôvodu nerozhodnutia Okresného súdu Vranov nad Topľou v zákonom určenej lehote o žiadostiach o udelenie poverení na vykonanie exekúcie vo veciach vedených menovaným súdom pod spisovými značkami 7Er/389/2009, 3Er/578/2009, 12Er/369/2010, 7Er/12/2010, 3Er/12/2010, 8Er/417/2010, 3Er/146/2009, 3Er/728/2009, 7Er/276/2009, 8Er/337/2009, 10Er/574/2009 a 8Er/475/2009, v celom rozsahu zamietol.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody, pre ktoré boli príslušné žaloby zamietnuté, má súd za to, že je už nevhodné a nadbytočné zaoberať sa jednotlivými námietkami žalovanej voči dotknutým žalobám obsiahnutými v jej vyjadrení doručenom súdu 17.10.2013 (osobitne tými, ktoré sa netýkali vyššie uvedených dôvodov, pre ktoré súd žaloby v tomto konaní zamietol - napr. k námietke premlčania v prípade nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pred 23.4.2009, zmätočnosti žalôb a pod.).

-XX- XC/XXX/XXXX

Rovnako tak je zbytočné reagovať podrobne aj na zavádzanie súdu zo strany žalobcu v podaných žalobách a sťažovanie konania súdu v tejto veci - napr. pokiaľ žalobca neuviedol priamo spisové značky príslušných exekučných konaní na OS Vranov nad Topľou, avšak v podaných žalobách súčasne poukazuje na to, že o všetkých okolnostiach deja, ktorý vyústil do „porušenia jeho práv“ sa „dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie“ (spisové značky OS Vranov nad Topľou mu pritom boli, vychádzajúc z obsahu vyššie uvedených exekučných spisov, známe či už z uznesení o čiastočnom zamietnutí žiadostí o udelenie poverenia, alebo aj z odpovedí exekučného súdu v príslušných konaniach na jeho žiadosti o informácie o stavoch konaní).

Záverom treba poznamenať, že nakoľko žalobca v tomto konaní v žiadnom jednotlivom prípade (čo sa týka týmto rozsudkom zamietnutých žalôb) nepreukázal ani len skutočný vznik škody, nemal súd prečo rozhodovať v zmysle jeho návrhov v jednotlivých žalobách medzitémym rozsudkom o základe tej-ktorej veci - ak totiž vznik škody nie je preukázaný, bolo by nezmyselné, aby súd medzitémym rozsudkom vyslovoval kto „za škodu“ zodpovedá.

Podľa § 151 ods. 1, ods. 2 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Na pojednávaní 17.10.2013 súd vo vyhlásenom rozsudku okrem iného rozhodol (v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.), že „žalobca je povinný nahradiť žalovanej trovy tohto konania, v druhu a výške ako budú uvedené v písomnom vyhotovení tohto rozsudku, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku“ - žalovaná však v zákonnej lehote od vyhlásenia tohto rozhodnutia trovy nevyčísli (pritom jej na ňou uvedenú elektronickú poštovú adresu dňa 21.10.2013 bola zaslaná aj zápisnica z pojednávania, teda mala vedomosť o vyhlásení rozsudku), pričom z obsahu celého spisového materiálu jej žiadne trovy ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nevyplývajú, preto súd v tomto písomnom vyhotovení rozsudku podľa § 151 ods. 2 O.s.p. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

-XX- XC/XXX/XXXX

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 205a ods. 1 O.s.p. skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa § 205a ods. 2 O.s.p. ustanovenie odseku 1 sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 251 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).